Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8132
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

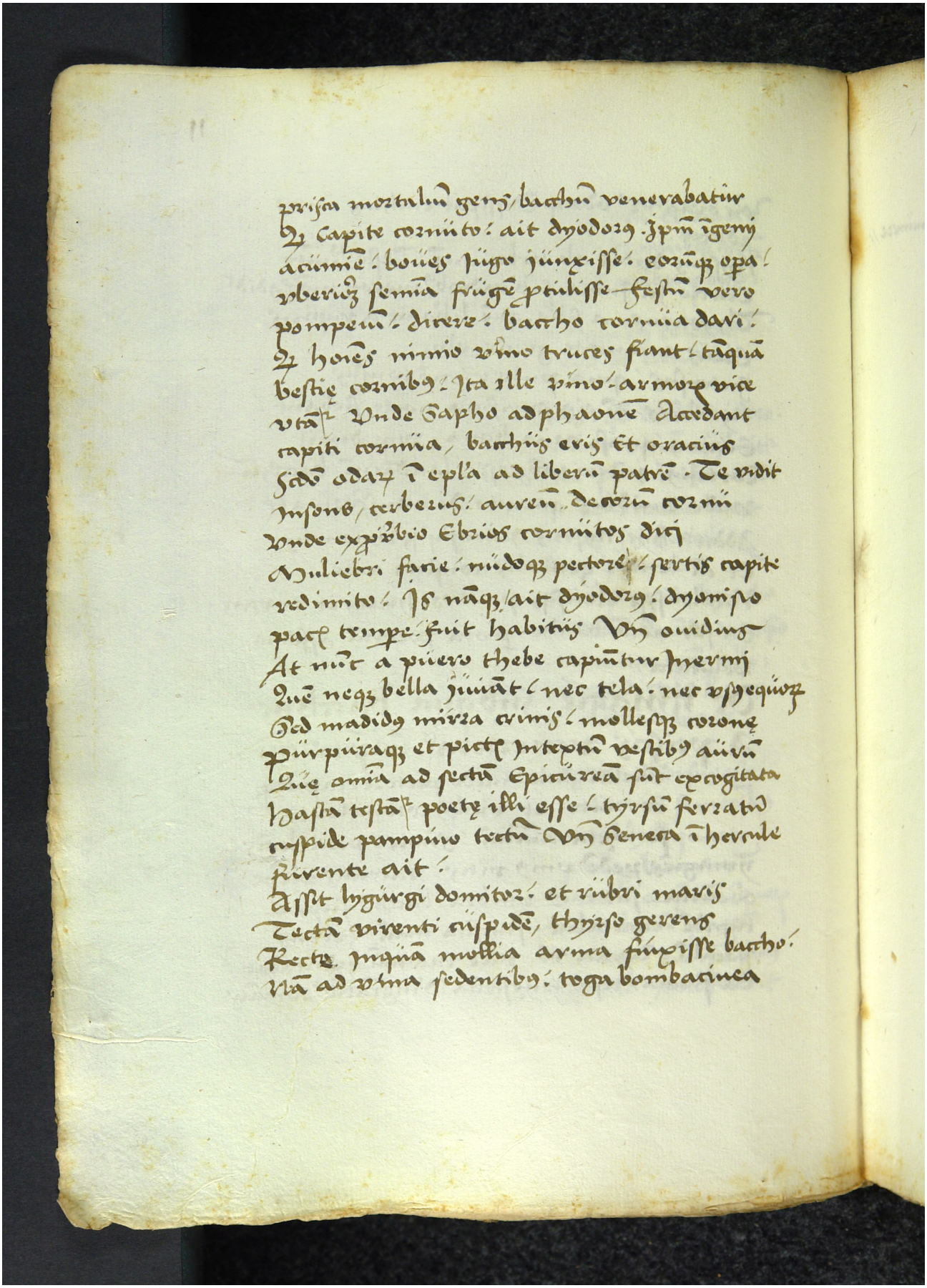

prisca mortalium gens, bacchum venerabatur
et capite cornuto: ait dyodorus. ipsum igenij
acumine: boues iugo iunxisse: eorumque opa
uberius semina frugum ptulisse. festum vero
pompeium: dicere: bacho cornua dari:
et homines nimio vino truces fiant: tanquam
bestie cornibus: ita ille vino: armorum vice
utantur. Unde sapho ad phaonem dicendant
capiti cornua, bachus eris et oracius
idem odarum epistola ad liberum patrem. Te vidit
insons, cerberus: aureum, deorum cornum
Unde expribio Ebrius cornutus dicit
Muliebri facie: nudoque pectore: sertis capite
redimito: is namque, ait dyodorus: dyonisio
pater tempe: fuit habitus. Vnde ouidius
At nunc a puero thebe capiuntur inermes
Nec neque bella iuuant: nec tela: nec usque
Sed madidus mirra crinis: mollesque corone
Purpuraque et picti intexti vestibus aurum
Quae omnia ad sectam epicuream sunt excogitata
Hasta testatur poetae illi esse: thyrsum ferulam
cuspide pampino tectum. Vnde seneca in hercule
furente ait:
Assit lycurgi domitor: et rubri maris
Tecta virenti cuspide, thyrso gerens
Recte. nequam mollia arma fuisse bacho:
Nam ad ultima sedentibus: toga bombacinea